

En Lettelse i Landbrugets Gældsbyrde kan under disse Omstændigheder lempeligst opnaas gennem en Sænkning af Renten, og Udvalget har her ment at burde tage den allerede i Gang værende og af Lovgivningsmagtens Foranstaltninger fremmede Nedgangsbevægelse i Renteniveauet som Udgangspunkt. Den i Gang værende Konvertering har indtil videre haft en partiel Karakter; men Udvalget er af den Formening, at Konsekvensen af det alt tagne Standpunkt maa være, at der med alle til Raadighed staaende Midler maa gennemføres en *almindelig* Konvertering af samtlige Obligationer. Denne Konvertering kræver som Forudsætning — foruden den tilstedeværende naturlige Nedgangsbevægelse for Renten — en uomtvistelig Tillid til hele det Kreditsystem, hvis Rentniveau skal nedbringes. Udvalget anser derfor, saaledes som det allerede foran er begrundet, en Bevarelse af de Kapitalrettigheder, som knytter sig til Obligationsvæsenet, for at være en Nødvendighed, og Udvalget skal i Tilslutning hertil foreslaa Foranstaltninger, der samtidig med at bringe Landbruget den fornødne Hjælp er egnet til at sikre Tilliden til Kapitalanbringelserne i Obligationer. I samme Grad det erkendes, at de Kapitalinteresser, der er knyttede til Obligationerne, er sikrede, vil Konverteringen blive underbygget.

Udvalgets Forslag tilsigter derfor en saadan Afstivning af de i Landbruget paa første Plads anbragte Gældsposter, at Tvivl til disse ikke længere skal kunne modvirke Konverteringsbestræbelserne, og fortsætter dermed den allerede lagte Linie for en Gælds-sanering. Udvalgets Forslag tager desuden Sigte paa at bringe Renteydelsen for de stærkest forgældede Debitorer yderligere ned under, hvad der gennem Konverteringen kan ventes i den nærmeste Fremtid. Derimod er man vejet tilbage for at foreslaa en Sanering, der straks i større Omfang kan frigøre Debitorerne for deres Kapitalforpligtelser. Dels har man ment, at det vilde være ubilligt, om Landbruget under de nuværende usikre Forrentningsmuligheder i større Omfang skulde kunne frigøre sig gennem en mere generel Gældsnedskrivning, dels har man frygtet de Konsekvenser, noget saadant vilde kunne have for hele vort Kreditsystem. Spørgsmaalet om den fremtidige Gældsstiftelse indenfor Landbruget er Udvalget ikke gaaet ind paa, idet de Problemer, der staar i Forbindelse hermed, naturligt falder ind under den siddende Realkreditkommissions Arbejds-omraade. Den øjeblikkelige Fare for en Udvidelse af Gældsstiftelsen indenfor Landbruget maa iøvrigt anses for at være ret ringe. Hertil kommer, at Udvalgets Forslag er udformet saaledes, at en Kapitalisation af de vundne Fordæle og dermed et Grundlag for en ny Gældsstiftelse undgaas.

II.

Udkast til Lov om Rentelettelse m. v. for Laan i Landbrugsejendomme.

Afsnit 1.

§ 1.

Rentelettelse ydes for følgende Laan med Pant i Landbrugsejendomme, jfr. Lov Nr. 106 af 3. April 1925:

1. alle Laan fra Kreditforeninger og fra Overformynderiet,
2. Laan fra Sparekasser og Banker samt fra andre Institutter og Selskaber m. v., der omfattes af Bestemmelserne i § 8, Stk. 1 i Lov Nr. 143 af 1. Maj 1933, med Prioritet indenfor Ejendomsskyldværdien. For Laan, der for en Del ligger indenfor Ejendomsskyldværdien, ydes Rentelettelsen for denne Del.